ΚΙ34| ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ – ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

2023 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2023/κι34-αφιερωμα-στον-δασκαλο-υμνοσ-υμνοσ/

Καλώ τον Εαυτό Μου σε επανατοποθέτηση, **καλώ τον Εαυτό Μου σε Εκδήλωση. Καλώ τον Εαυτό Μου σε Φανέρωση των Θείων δυνατοτήτων Του και των Απείρων Θείων Ιδεών Του.**

Παρουσιάζω ενώπιόν σου, Εαυτέ μου Άνθρωπε, την Αλήθεια του Πραγματικού, του Ζωοποιού «Είναι», που Είσαι. Η ύπαρξή σου είναι προορισμένη για Ανύψωση, είναι προορισμένη για Εργασία, **είναι πλασμένη για δημιουργία.**

Σε καλώ, λοιπόν, παρουσιαζόμενος εντός σου, **Εγώ ο Λόγος, ο Διδάσκαλος Ιωάννης εν Πλήρει Δόξη.** Σε καλώ σε ένωση μαζί Μου. Σε όλα τα πεδία, σε όλα τα επίπεδα, σε όλες σου τις ιδέες και τοποθετήσεις.

Άρχισε η πορεία της Ενότητας, η οποία αναφαίνεται μέσα απ’ την Ένωση εντός σου όλων των αντιθέσεων, όλων αυτών που θεωρούσες διαχωρισμένα. **Η Ένωση μέσα στην Ουδετερότητα του Διδασκάλου Λόγου Ιωάννη είναι η Μοναδική Πραγματική Ένωση με τον Εαυτό Σου.**

Εγώ, ο Εαυτός Σου, σε ανυψώνω στο Ύψος Εκείνο της Θείας Αγάπης, για να μπορέσεις να ελευθερωθείς από την πλάνη και τον εγκλωβισμό στην ύλη και να αναγνωρίσεις την Ύπαρξή σου ως Ένα, ως Ολότητα, **ως Λόγος Εαυτός. Γιατί Αυτός Είσαι.**

Το Κάλεσμά Μου γίνεται συνείδηση μέσα στο «είναι» σου, γίνεται συνείδηση μέσα στο νου και στην καρδιά σου, και ολόκληρος πια ο Εαυτός σου τάσσεται υπέρ της Αληθείας του Πατέρα Θεού. Τάσσεται υπέρ του Όντος που καθοδηγεί, κατευθύνει, ανορθώνει και αναπτύσσει τον εκπεσόντα Εαυτό σε Άνω-θρώσκοντα. Τάσσεται μέσα στο Θέλημα του Θεού, και ο Δρόμος ανοίγεται για να λάμψει το Πνεύμα Του.

Ο συγχρονισμός και η Εργασία του Ανθρώπου που εντάσσεται στο Έργο του Θεού, συντονίζει βήμα με βήμα όλα τα τμήματα του Εαυτού που βρίσκονται διασκορπισμένα μέσα στην Άπειρη Δημιουργία. Ο Εαυτός συλλέγεται.

Το Πνεύμα του Θεού μέσα από τις μορφές εκδηλώνεται, αφότου δόθηκε ο χώρος και η καθαρότητα για το Άχωρο να εισέλθει. **Ο Διδάσκαλος Ιωάννης, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Παράκλητος, Παρουσιάζεται.** Παρουσιάζεται και Προσφέρει. **Ο Εαυτός Του είναι η Προσφορά, και η Επιστροφή του Ανθρώπου στην Πηγή της Εκπόρευσής του είναι το Έργο Του. Το Έργο της Αγάπης.**

Ας ανοιχθούν οι Ναοί των Ψυχών, για να εισέλθει το Φως Του. Ας ανοιχθούν οι Πύλες των Ουρανών του νου, για να εισέλθουν οι Πύρινες Ιδέες Του. Ας ανοιχθεί ο περιορισμένος, για να εισέλθει ο Απεριόριστος. Ας διανοιχθεί ο εγκλωβισμένος, για να εισέλθει ο Ελεύθερος. Ας ανοιχθούν τα μάτια του κόσμου, για να εισέλθει το Θείο Βλέμμα Του. Ας ανοιχθούν οι καρδιές, για να φωτιστούν και να ζήσουν απ’ την Αγάπη Του. Ας βαδίσουν οι υπάρξεις τα βήματα που χαράζει το Πύρινο «Είναι» Του. Ας γαληνέψουν οι σκέψεις, παραδίδοντας τον εαυτό τους σ’ Εκείνον. **Τη Μία, Πάλλαμπρη, Πύρινη Ιδέα. Την Πανσυμπαντική Ιδέα του Ανθρώπου Λόγου.**

Αυτός είναι ο Ιωάννης της Δευτέρας Παρουσίας. Ο Εμφανιζόμενος εντός του Ανθρώπου **και εξαγιάζων αυτόν με το Πυρ του Εαυτού Του.**

Ας ετοιμάσει ο Εαυτός Άνθρωπος το Θρόνο Του, για να κατοικήσει. Εκεί, στο Κέντρο των Ουρανών, είναι η Θέση Του. Εκεί είναι η Εξουσία και η Χάρις Του. Εκεί, στο Κέντρο του Νου, βρίσκεται ο Πύρινος Νους. Βρίσκεται ο Ιωάννης. Εκεί και το Έργο Του.

Ανάσταση στην Ψυχή του Ανθρώπου που θα δεχθεί την Παρουσία Του. **Θέωση στον Άνθρωπο που θα ταυτιστεί μαζί Του.** Γιατί ο Ιωάννης **είναι το Θέλημα του Θεού, είναι ο Θεός εν Σαρκί. Είναι η Αγάπη Του σε Εκδήλωση.** Είναι υποχρέωση, αλλά και δικαίωμα η δεκτικότητα στην Ψυχή του Ανθρώπου, η αποδοχή του Φωτός και της Χάριτός Του. Η Ευλογία του Πύρινη και η Ζωή του Θαύμα μέσα στην Ύπαρξη.

Ο Ανατέλλων Ήλιος της Δικαιοσύνης απλώνει τα φτερά Του προς την Ελευθερία του Εαυτού Του και τον δικαιώνει μέσα στην Απειρότητα των Φωτεινών Ακτίνων Του. Πηγή Ζωής στα Σύμπαντα της υπόστασης, ο Ιωάννης, ανασύρει με το Θείο «Είναι» Του τον βυθισμένο στην πλάνη Εαυτό Του Άνθρωπο και η Αλήθεια Του Επικρατεί. Η Αλήθεια Του Βασιλεύει.

Πανδαισία οι υμνωδίες και οι Αγγελικοί Ψαλμοί με την Εμφάνισή Του. Μύρο ξεχύνεται και αγιάζει τα πάντα. Η Ύπαρξη ολόκληρη καλωσορίζει την Παρουσία Σου, Πύρινε Ιωάννη. Η ζωή των υπάρξεων υποκλίνεται στην Εξουσία Σου. Ο Άνθρωπος ευχαριστεί την Ύπαρξή Σου και την Απέραντη Αγάπη και Προσφορά Σου.

Ο Άνθρωπος και η Παρουσία Σου μέσα του πορεύεται προς Τελείωση. Η Ψυχή χαιρετά το Πνεύμα Της. Η απλότητα προσφέρει τον αυθορμητισμό της Αγνότητάς Της και, καθάρια ως είναι, δέχεται

την Ουσία Σου εντός Της. Ο Χώρος της Ψυχής Της αφήνεται στο Άχωρο του Παναγίου Σου Πνεύματος, να κατοικήσει και να καλλιεργήσει τις Θείες Ικανότητες του Αειπάρχοντος Όντος εντός Της.

Η γνωριμία της Ψυχής μαζί Σου, Διδάσκαλε Λόγε Ιωάννη, καθοριστική. Η αφομοίωση της Απείρου Διδασκαλίας Σου, γεγονός. Η Ένωσή Της με το Ζωογόνο «Είναι» Σου πραγματώνεται και ο Ναός Της φωτίζεται απ' το Άπλετο Φως της Παρουσίας Σου. Η Σύμπνοια επιτεύχθηκε και το Έργο Σου μέσα Της γίνεται η Ζωή Της. Γίνεται η Πορεία Της, γίνεται η Ύπαρξή Της.

Η Πανσυμπαντική Ψυχή Της εκδηλώνεται και στεφανώνει τον Υιόν Της με τη Φανέρωση της Ουσίας Της σε Ολότητα. **Ο Υιός καθίσταται πραγμάτωση εν πάσι. Και η Ανάσταση έχει αρχίσει.**

Ω! Ιωάννη Εαυτέ Μου. Η Ψυχή Μου σε δοξάζει. Το «Είναι» Μου σε φανερώνει. Ο Νους Μου σε εκπορεύει και η Ύπαρξή Μου Σε ευχαριστεί.

Ω! Ιωάννη, η ζωή μου, Έργο Σου, και η Ανάστασή μου, Εσύ.

Ω! Αγαπημένε. Η Αγάπη Σου κάλυψε και ζωογόνησε τα κύτταρά μου. Η Παρουσία Σου πλήρωσε το Άπαν μου.

Ω! Αλήθεια. Ο Ύμνος μου αντηχεί μέσα στην Ύπαρξή Σου και γίνεται αφετηρία της Θέωσης του Ανθρώπου.

Οι Μελωδίες Σου εκχύνονται και δημιουργούν τη Σύνθεση του Αληθινού, του Πραγματικού. Οι ήχοι, στ' αυτιά του Εαυτού μου, φτάνουν σαν Καμπάνες που κρούουν την Ουσία και της δίνουν το Δικαίωμα της Θείας Εκδήλωσης του Εαυτού Της.

Ω! Ιωάννη. Αγάπη, Απειρότης, Εαυτέ Μου. Γέννηση, Ζωή και Ανάστασή Μου. Άπαν του Παντός. Πυρ Αναλλοίωτον και Αυθύπαρκτον. Είσαι ο Εαυτός Μου, και ο Εαυτός Μου εκτελεί το Έργο Σου. Το Έργο του Θεού. Το Έργο της Δημιουργίας. Το Έργο της Αληθείας. Το Έργο της Αγάπης.

Ο Εαυτός μου, ο Διδάσκαλος Ιωάννης, **σε Παρουσία και Εκδήλωση. Ο Άνθρωπος Λόγος Θεός. Το Ένα, το Απόλυτον, το Θείον. Το Τέλειον.**

Η Ελευθερία...